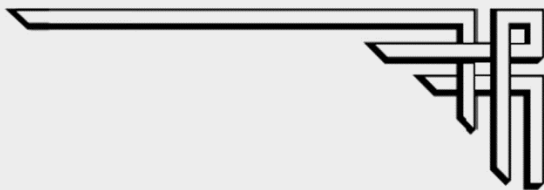

על הצדיקים

ועל התמידים

עלון שבועי להפצת אור תורתם של הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, והתקשרות כנשמתם הטהורה

מזלוקת לשם שמים!

האומנם?!

עשי"ק פי תצוה תשפ"ב

📖 בית מדרש לתורה, חסידות, עבודת המידות ואהבת ישראל - "יוסף אהבה" גיליון 11

⌚ כניסת שבת (באופק ירושלים): 17:07 | לנהגים 40 דק': 16:47 | צאת השבת: 18:00 | ר"ת: 18:36

📞 יוצא לאור, מופץ, ומחולק לזכוי הרבים ע"י אגודת 'יוסף אהבה' 054-844-3818

פרשת

תוכן עניינים

- ג. מחלוקת לשם שמים (?)
- ג. מחלוקת לשם שמים
- ה. בעומק העניין
- ו. תלמידים שלא שימשו כל צורכם
- ז. ועתה, מעשה...
- ח. מהלך חיי אותו משומד [שכתב את הספר] ומשפחתו
- ח. מכתב לבתו
- ט. תשובת הבת
- ט. ברוך אומר ועושה
- ט. ברכה או קללה
- י. מחכה ומצפה ל'ברכה'
- יא. סוף דבר
- יב. הרבנים בנהנום ותלמידיהם בגן עדן
- יב. החובה לוותר אחד לשני
- יג. רק יש להיות נכנעים תחת כל הצדיקים
- יג. בעצם אמונת היהודי הוא כבר השוב בשמים
- יד. דרכם האמיתית של תלמידי הבעש"ט
- יד. לסיכום

מחלוקת לשם שמים (?)

מחלוקת לשם שמים

למדונו חז"ל הקדושים⁴, כל מחלקת שהיא לשם שמים, סופה להתקים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקים. איזו היא מחלקת שהיא לשם שמים, זו מחלקת הלל ושמאי. ושאינה לשם שמים, זו מחלקת קרח וכל עדתו. ע"ב.

וביאר בזה הנשר הגדול⁵, שמי שיחלוק לא לכוונה פחותה, אלא לבקשתו האמת – יתקיים מאמרו ולא יכרת דברו.

ובתוספת ביאר, כתב רבנו עובדיה מברטנורה זיע"א, 'כל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקים' – כלומר, שאנשי המחלוקת היא מתקיימים ואינם אובדין, כמחלקת הלל ושמאי שלא אבדו לא תלמידי בית שמאי ולא תלמידי בית הלל. אבל קרח ועדתו אבדו.

נמצא, כי אין פנם במחלוקת שמטרתה [המהורה] היא בירור האמת⁶,

בס"ד אנו נכנסים לשבוע השלישי של חודש אדר א' – חודש שלא נודע לנו בו על פמירת צדיקים מפורסמים, ועל כן ננצל עוד שבוע לדבר בעקפין בעניינם של צדיקים, ולא בהילולת הצדיקים של השבוע הקרוב.

נושא חשוב ומהותי ביהדות הוא עניין המחלוקת. הן אמת כי למדונו חז"ל (אבות ה', יז) כי ישנה מחלוקת שהיא לשם שמים (כיבואר להלן). אך לדאבון ליבנו, רבים [וכן טובים] נופלים בעצת הס"מ להחשיב עצמם חולקים "לשם שמים" אך המתבונן הישר ימצא כי "האמת כבדה, על כן נושאה מועטים"². ומוצא החולק לעצמו אמתלות שונות ומשונות להצדיק דעתו (המשובשת) לחלוק על חברו, ומסוכן מזה לחלוק על צדיקים. אשר כבר הזהירנו חז"ל³ "הוי זהיר בגחלתן שלא תכוה, שנשיכתן נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף". והדברים עתיקים...

⁶ וראה בדברי מוהר"ן זיע"א (ליקוטי מוהר"ן תורה נו אות ה), כי יש מחלקת שהוא לשם שמים, שהוא באמת דעת גדול מאד, יותר מהדעת של שלום. כי באמת זה המחלקת, היא אהבה ושלום גדול, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (קדושין ל'): "את והב בסופה" - 'לא זוז משם עד שנעשו אוהבים זה לזה'. וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (אבות פרק ה): 'מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקים', הינו שבאמת היא אהבה כנ"ל. וזה: 'סופה להתקים', בחינת אהבה, כמו שכתוב (במדבר כ"א): "את והב בסופה" כנ"ל. וזה בחינת משה, כי משה הוא בחינת הדעת. שהוא בחינת מחלקת

¹ שכבר הקדמנו בשבוע שעבר, שצדיק שנפטר בשנה פשוטה בחודש אדר, הילולתו תהיה באדר ב'. והוא ע"פ פסק מרן בשולחנו הטהור (סי' תקסח ס"ו) דלעולם חולכים אחר אדר ב' (ע"ש). וע"ע בחזון עובדיה פורים עמ' לב והלאה. [אגב, אם לציבור היקר נודע על צדיקים שנפטרו באדר א', נשמח שישלחו למערכת]

² כדברי המאירי בפירושו למשלי (ג', יח').

³³ במשנה באבות (ב', י')

⁴ במשנה באבות (ה', יז)

⁵ פירוש המשנה לרמב"ם מסכת אבות פרק ה משנה טז.

פרשת

הוא נתכבד בי הרבה עד שנשקני על ראשי ושמה בי ממש כשמהת בית השואבה. ואל אלקים יודע ועד שלא חיברתי ספרי נקדות הכסף הלז רק לשם שמים".

כמו כן חזינו ראינו לגדול הדור והדורות מרן רבנו עובדיה יוסף זיע"א, איך בספרו האדיר יביע אומר מנהל מלחמתה של תורה כגיבור ואיש מלחמה, ועם זאת לא זו מלחכת את בעלי מחלוקתו בהלכה. וקח לך לדוגמא את לשון קודשו אודות הגאון רבי שלום משאש זיע"א, אחר שחלק עמו בהלכה (יבי"א ח"ו י"ד סימן כז) סיים בזה"ל, "ואף שהרב שמש ומנן נר"ו אהובינו, האמת אהובה יותר מהכל". וכן כשחלק עם הגאון רבי אליעזר יהודה ולדנברג זיע"א (יבי"א ח"ה או"ח סימן מג) סיים וכתב, "ועם שהרב ציץ אליעזר שליט"א אהובינו, האמת אהובה יותר". וכן כתב פעמים מספר אודות ידיד נעוריו הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל "הגם שהרב אור לציון אהובינו האמת אהובה יותר"⁹ (יבי"א ח"ו או"ח סימן מא). אתה הוראת לדעת כי לא שנאה חלילה היא

לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא⁷. וכן מצינו אצל רבותינו הפוסקים, ראשונים גם אחרונים, שמחלוקתם היתה לשם שמים, בבחינת "את והב בסופה". וכמו שדרשו בגמרא בקדושין (ל:), "את אויבים בשער" (תהלים קכז, ה') מאי את אויבים בשער(?) אמר רבי חייא בר אבא אפילו האב ובנו, הרב ותלמידו שעוסקין בתורה בשער אחד נעשים אויבים זה את זה, ואינם זוים משם עד שנעשים אוהבים זה את זה שנאמר "את והב בסופה" (במדבר כא, יד') אל תקרי בסופה אלא בסופה.

וכבר הבאנו⁸ לשון קודשו של הש"ך בהקדמתו ל'נקודות הכסף', אודות השגותיו על ה"טז, בה מתאר את ביקורו של ה"טז בביתו, "אל יעלה על לב הקורא בספרי זה שמפני שהיה לי ח"ו מחלוקת עם הבעל טורי זהב או שיש לי בלבי איזו טינא עליו חברתי השגות על ספרו, כי הלא נודע לכל כי נתקיים בנו "את והב בסופה", והתורה מחזרת אחר אכסניה שלה, שנעשיתי אכסניה להבעל טורי זהב, והיה אצלי שלשה ימים וכבדתיו כבוד גדול אשר לא יאומן כי יסופר וגם

והב בסופה' (במדבר כא, יד'), כי בסוף נעשים אוהבים, וכן דרשו (שם) על פסוק (תהלים קכז, ה') 'כי ידברו את אויבים בשער'. והו שרמז אחר כך 'אף חבב', כלומר, הגם שהיה בין החכמים מחלוקת והו 'אף' שהוא רגוז, מכל מקום לא זוים עד שנעשו אוהבים והו 'חבב', והם חביבין לפני המקום.

⁸ בעלון פרשת משפטים.

⁹ ולהוציא מלב הטועים, לא יכולנו להתאפק מלהעתיק לפחות ב' וג' גרגירים מתוך מה שהבאנו בס"ד בספרנו "המשביר" (והרוצה לראות אריכות הדברים יקחנה משם) אודות האהבה הרבה השררה בין שני ענקי עולם אלו [גם תבין ענותנותו הגדולה של הגר"ב צ זיע"א].

לשם שמים. ועל כן משה הוא ראשי תבות מחלוקת שמאי הלל (כמובא במגלה עמוקות אופן ע"ד) שהם בחינת מחלוקת לשם שמים. ע"ש.

⁷ וראה לשל"ה הקדוש (וזאת הברכה תורה אור), במה שנאמר (דברים לג, ב') 'מימינו אש דת למו', מורה על התלמוד שהוא פלפול ורתחות והוא מתפשט מתורה שבכתב, והו 'מימינו אש דת למו', ורמז לדבר 'דת למו' הם אותיות 'תלמוד'. ויש כמה מחלוקות בתלמוד והו מחלוקות לשם שמים, ואש המחלוקת זה אש קודש, ועל זה אמר (תהלים כט, יא) 'ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום'. ועוד רמז לתוקף המחלוקת שהוא לשם שמים, ואמרו רבותינו ז"ל (קידושין ל:): על 'את

בעומק העניין

כבר האריכו רבותינו המקובלים ותלמידי
הבעש"ט הקדוש, שהמחלוקת שבין
הצדיקים היא דבר מוכרח¹⁰. ויתרה מזו,
נודע שהגה"צ רבי ברוך ממעזיבזו היה

שהיתה בין גדולי עולם, אלא כוונה
אמתית לבידור האמת. והיא הנקראת
מחלוקת לשם שמים.

אך עוד טעמים לדבר, במחלוקת שבין
הצדיקים...

א, כבוד תורתו יגמול לנו חסד בזה.
ב, לא ימנע ממני טובה שיהיה ביתי אכסניא של תורה,
בפרט בריש שתא שסימנא מילתא היא.
ג, שכבוד תורתו ירגיש עצמו כמו בבית, ולא נכביד
עליו בתנועות ובכבודים, ובטוחני בודאי שיהיה לו
אצלנו הרגשה טובה וקלה, ואני מבטיח לכבוד תורתו
שאקיים הבטחתי זו.
ד, שנשתעשע ונתעלס באהבים בד"ת. ואודיעו נאמנה,
שכששמעתי שכבוד תורתו יהיה בימים הנוראים, תיכף
עלתה במחשבה להזמין את כת"ר, ואמרתי, אתייעץ עם
אשתי, ורק אמרתי לה על זה, אמרה לי "תזמין אותו,
איזו שאלה, תלמיד חכם בבית!" והיא המריצה אותי
היום לכתוב לכבוד תורתו על זה.

ולא ידאג כבוד תורתו מסיבת מקום השינה, ידע כבוד
תורתו, שאני יש לי מקום בבית, כי אשתי בלילה תישן
בבית הורי, ואשתי אמרה לי שאזמין את כבוד תורתו
בשמה, והנני לבקשו שברגע שיגיע מכתבי אליו, תיכף
יקח את העט ויכתוב לי תשובה חיובית מבלי להסס.
ואסיים במכתבי זה בברכת שים שלום, ברכה והצלחה,
וכתיבה וחתימה לחיים טובים ולשלום, ולרבנית נו"ב
שתחיה, ולבנים היקרים שיחיו, ולבנות שתחי'. אמן.
החתום ברגשי כבוד והערצה, והמקוה שלא אתאכזב
ולא יחזיר פני ריקם, בכל הכבוד ותודה רבה מראש.
ידידו ומעריצו בכל לב, בן ציון אבא שאל. וראה

עוד באריכות במה שהבאנו בס"ד ב'המשביר'.

¹⁰ וכמפורסם מה שאמר המגיד ממעזריטש זיע"א על
הרמח"ל זיע"א, כי ישנם צדיקים שמגודל צדקתם
וקדושתם לא היה כדאי דורם להבין צדקתם
ופרישותם.

וראה לאורו של עולם רבנו נחמן מברסלב צצוק"ל
זיע"א, שביאר בכמה מקומות את עניין המחלוקות שבין
הצדיקים, והמחלוקת שיש על הצדיק. בין היתר אמר
רבנו (לקוטי מוה"ר"ן תורה רעז), שכשחולקים עליו

דהנה כתב מרן הגר"ע יוסף זיע"א (חזון עובדיה ד'
תעניות עמ' תצב.), "הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל
היה איש אשכולות, איש שהכל בו, כל המידות הטובות,
וענוה גדולה מכלם. הוא ראה גודל ענוותו, הנה היינו
שכנים באותו בנין, שאבדל לחיים, ברחוב אלקנה מס'
8, הילדים שלי היו משחקים עם ילדי השכונה, היה זה
יום ששי אחה"צ, והנה ילד אחד זרק אבן על אברהם
בני, ונחתכו לו השפתיים, והיה צריך לעשות לו תפרים,
ואני לא ידעתי כלל מן העניין, רבי בן ציון ע"ה, ירד
וראה שזורם ממנו דם, תפס אותו, לקח אותו על כתפו,
והיכף נסע לבית החולים "ביקור חולים", שם טיפלו
בו, ועשו מה שצריך. ואני לא יודע מכלום, והרי זה הבן
שלי ואני חייב בו, היה צריך לבוא ולומר לי, כך אירע
לבנך, אבל הוא לא אמר כלום, לקח אותו בעצמו וטיפל
בו עד כניסת שבת, כאילו היה בנו, והוצרך לבוא אח"כ
ברגל, ואני לא ידעתי. רק לבסוף כשהוא בא יחד עם
הילד, וב"ה הוא כבר הרגיש טוב, הוא בישר לי שהוא
כבר מרגיש טוב, איפה יש ענוה כזאת, הוא ידע שאני
לומד ולא רצה להפריע בלימוד שלי".

והן אמת כי למפורסמות אין צריך ראייה, כמה אהבה
חיבה והערכה שררו בין שני גדולי עולם אלו, עוד
מהיותם צורבים צעירים בישיבת פורת יוסף. את
אהבתם הרבה ניתן לראות במכתב (הובא בספר אביר
הרועים ח"ב) אשר שלח הגאון רבי בן ציון אבא שאול
זצ"ל לגר"ע יוסף (לקראת ראש השנה שנת תשי"ז),
אשר הלב נשבה לראות מהי אהבת אמת.

לכבוד ידיד נפשי הרב הגאון הגדול כמוהר"ר ר' ר'
עובדיה יוסף שליט"א.

אחרי דרישת שלום כבוד תורתו באהבה רבה, הנני
לבקשו, בהיות ושלשום התבררנו שכבוד תורתו יהיה
בימים הנוראים הבאים עלינו לטובה בעיר הקודש
ירושלים תובכ"א, ושמחנו על זה מאד, לכן אבקש את
כבוד תורתו, בכל לשון של בקשה, שאל נא יסרב
לבקשתי זו, שיתאכסן כבוד תורתו אצלי, ואני חושב
שזה המקום המתאים מכל הבחינות.

פרשת

אמר הלכה כך הוא, כך צריך להיות תכשיטי כלה, וזה אמר לא כך, אלא כך הוא ההלכה, וכך צריך להיות תכשיטי כלה. ולא היה כוונתם לשום פניה בעולם כלל רק לשם שמים כנ"ל לאפוקי תלמידיהם דהיינו בית שמאי ובית הלל היה בנמצא ביניהם כמה וכמה שכוונתם היה לאיזה פניה שזה אמר שרבי שלי גדול ביותר ואיש האלקים, וזה אמר שרבי שלי גדול ביותר והיה מעורב מניאות וגדלות וכדומה פניות אחרות והגם שהיה קיום למחלוקת שלהם גם כן זה היה מפני שהיה במחלוקתם מעורב עם אמת, זה נתן קיום להחזיק המחלוקת שיהיה קיום אבל

חולק על צדיקים על מנת למשוך להם אריכות ימים¹¹

תלמידים שלא שימשו כל צורכם

אך רבנו יום טוב ליפמן הלוי הרר צוק"ל, ב'תוספות יום טוב' (שם) העיר והאיר נקודה חשובה – שלפי שתלמידיהם [של הלל ושמאי] לא שמשו כל צרכן ומהם ואילך רבתה המחלוקת בישראל לפיכך נקטינהו לדוגמא.

וכותב רבנו המאור ושמש זיע"א¹² (פרשת קורח). נקט דווקא שמאי והלל לפי ששמאי והלל חלקו לשם שמים דווקא זה

על כמה מצדיקי דורו כהרה"ק בעל התניא, הרה"ק רבי לוי יצחק מברדישוב, ובהמשך גם על אחייני, רבי נחמן מברסלב. פעם אחת הלך רבי שמואל מטפליק מתלמידי רבי נחמן מברסלב, במז'יבוז', בבגדי משי כמנהג החשובים, כשראה אותו רבי ברוך, הקפיד עליו מאוד וקיללו שיסבול במשך שנה אחת מקדחת. לאחר מכן אמר לו [לר' שמואל] רבי נחמן, "עם מלבוש כזה התראית לפני זודי רבי ברוך?!". ואז אמר לו שנגזרה עליו בשמיים מיתה ורבי ברוך החליף לו את הגזירה הקשה בחולי הקדחת. ואכן, כך היה, רבי שמואל סבל מקדחת שנה תמימה. עם זאת התבטא פעם רבי נחמן על רבי ברוך "הוא רבי על אלפי עולמות" ואמר כי תורתו מספירת ה'בינה' – רבנו קלונימוס קלימיש הלוי עפשטיין מקראקא – מגדולי תלמידו רבי אלימלך מליז'נסק. לאחר פטירת רבו היא נוסע אל רבי יעקב יצחק "החווה" מלובלין, אל רבי ישראל מקוזניץ ואל רבי מגדלי מרימנוב. אמרו עליו שהתלהבותו הייתה עצומה עד שהיו חוששים שיעקור הסככה מלפני ארון הקודש. **רבים מתנגדים כמו עליו, והוא המשיך בעבודה תמה ובדביקות עצומה והעמיד תלמידים הרבה בקראקא.** ספרו "מאור ושמש" הוא אחד מספרי היסוד בחסידות. נפטר בא' תמוז תקפ"ג. [קיצור תולדותיו מתוך ספרנו 'אורות'].

צדיקים, בודאי כונתם הוא רק לטובה, שמרימין ומנשאין אותו על ידי זה, וממתיקים דינים מעליו. ע"ש. ועוד אמר (חיי מוהר"ן אות תא'), כי, הצדיק נקרא אילן, ויש לו שרשים וענפים וכו' וכל צדיק קדם שמגיע למדרגתו יש עליו מחלוקת. כי אמרו רבותינו זיכרונם לברכה 'היא תגרא דמיא לבדקא דמיא', נמצא שהמחלוקת הוא בחינת מים והמים הינו המחלוקת מרימין אותו.

אגב, נראה שלא היה אדמו"ר בעדת החסידים שהיה נרדף כ"כ ושרבו החולקים עליו כמו רבנו ותורתו (ראה בספר 'ימי התלאות'), ותשובה נפלאה להג"ל אמר פעם רבנו (שיחות הר"ן קפב), **עלי אין חולקים כלל, רק הם חולקים על מי שעשה כך כמו שבודים החולקים עליו,** ועל איש כזה בודאי ראוי לחלוק. כלומר, כי החולקים בודים עליו כזבים ושקרים אשר לא עלו על לבו שעשה כך וכך מה שהכל שקר וכזב, על איש כזה שעשה כך כמו שאומרים הם, בודאי ראוי לחלוק. נמצא שעליו אינם חולקים כלל, כי אם היו יודעין גודל צדקתו וקדושתו ומעלתו וכו', בודאי לא היו חולקים עליו, רק אדרבא היו רצים אחריו בהתלהבות נפלא כראוי, רק הם חולקים על מי שעשה מעשים כאלו כמו שהם אומרים, על איש כזה בודאי ראוי לחלוק. ואמר שהם חתכו וצירו לעצמם אדם וחולקים עליו.

¹¹ ראה בספר 'דורש טוב' ועוד. וכידוע ומפורסם העניין. [הנהגתו של רבי ברוך הייתה חריפה והוא חלק

הם אינם מבינים עניינם של הארזים' ולא שמים ליבם כי הם 'אזובי הקיר', ונכנסים לסכנה לא להם, ונכל שכן וקל וחומר עונו החמור של החולק על צדיק, ואו אפילו "יהודי פשוט"¹³ מבלי ה"לשם שמים" ש"נתלה" ברבון.

ועתה, מעשה...

את הסיפור הבא קראנו לראשונה בספר "אורחותיך למדני"¹⁴. ומעשה שהיה,

כולה לשם שמים לא היה כי אם מחלוקת שמאי והלל גופייהו שהיה צלול וברור לשם שמים על כן נקט התנא איזה מחלוקת שהיא לשם שמים זה מחלוקת שמאי והלל דווקא.

מנהג הוא [לצערנו] בעולם, כי תלמידיו של צדיק אחד "מחזיקים" עצמם מספיק גדולים [כרבם] ומחמת מחלוקת של רבם מכניסים עצמם במחלוקת לא להם באצמלה של מחלוקת "לשם שמים".

התורה הקדושה ולומדיה, בזה הם מעלים מ"ן למעלה, ומכח המ"ן הזה נמשכים אורות עליונים, אורות צחצחות, ונמשך שפע גדול לכל הפרצופים העליונים, ובפרט לספירת התפארת, ומשם משתלשלת קדושה נשגבה על אותו יהודי או יהודיה. ודע, שעלינו להוליד בלבנו אהבה פשוטה, אהבה אמיתית, לכל יהודי ירא שמים הלומד תורה. ואפילו אם נראה לעינינו הטרטוטות, שיהודי זה הוא סתם יהודי פשוט, היושב ולומד. עלינו לדעת שהקב"ה שמח ומתפאר בכל תורה המגיעה אליו, הוא שש ושמח בכל לימוד הנובע מתוך יראת שמים. ואם היינו יודעים כיצד הקב"ה אוהב, מעריך, מכבד ומתפאר בכל יהודי ויהודי הלומד תורה מתוך יראת שמים, היה לבנו מתמלא באהבה אמיתית לכל ילד הלומד בתלמוד תורה, לכל בחור ישיבה ולכל אברך הלומד תורה. וכחות הרע היודעים את הסוד הזה, מנסים בכל כחותיהם למנוע את השפע היורד מספירת התפארת, ולצורך כך הקימו רשת ליצנים, המשתדלים לפגוע ברגש האהבה הפשוטה, וה' ברחמי יצילנו מהם.¹⁴ מהרב משה סופר שליט"א, שביבי אור, הנהגות ועובדות על מרן ראש הישיבה רבי אהרן לייב שטיינמן זצוק"ל זיע"א. שם בעמוד קנג בהגהה מו' הביאו. ושוב מצאנו מעשה זה בקונטרס הנקרא 'סיפור מפליא על כבוד התורה' שכתב אותו רבי שמואל ברוך שולמן ששמע אותו מפיו של הגרא"י קוק זצוק"ל שהוא שמע זאת מפי חותנו האדר"ת זצוק"ל בכינוס של רבנים ונכבדי עיה"ק ירושלים. ושוב נדפס בקונטרס הנפלא "בגבורות" (תשע"ה) לרב דן בנימין אביחצירא שליט"א.

¹³ ובעניין זה ראינו לשיחה שמסר הצדיק רבנו יורם מיכאל אברג'ל זיע"א (הוב"ד בעלון "מסילות אל הנפש" (תרומה תשפ"ב) היוצא ע"י בנו הגאון רבי ישראל אברג'ל שליט"א) וזה לשון קדושו, ישנם אנשים שכאשר רואים יהודי הלומד תורה, הם מתחילים להתבונן בו ולעקוב אחריו, ואם עבודתו מוצאת חן בעיניהם, הם מכבדים אותו ומסייעים בידו. ובאמת, זו מדרגה נמוכה מאוד. מיהודי דורשים שתבער בלבנו אהבה פשוטה ללומדי תורה, אהבה אמיתית שלא תלויה בדבר. עצם הדבר שיהודי ירא שמים, יושב ולומד תורה ומקיים מצוות, צריך למלאות את הלב ברגשות אהבה והערכה אליו. זוכר אני את יהודי מרוקו הזקנים, שאצלם כבוד החכמים היה טבוע בדם עד כדי ביטול מוחלט, ואם רק היו רואים צורת חכם (יהודי שיודע ללמוד תורה) מיד היו נושקים את ידו בהכנעה גדולה, ובוודאי שלעולם לא היו מרימים גבה על צדיק.

ויותר מזה, עלינו לדעת שהקב"ה ברא את עולמו בעשר ספירות, והן: כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות. וכל יהודי ויהודיה צריכים להשתדל ולקדש עצמם בקדושתן. והגה"ק רבי שניאור זלמן מלאדי זיע"א ביאר בספרו, ספר התניא (אגרת הקודש - סימן טו), את הדרך לכך. וכאשר הגיע לספירת התפארת כתב כך, הרוצה להידבק במידת התפארת ישתדל לפאר את ה' ותורתו בכל מיני פאר, ולדבקה בשבחיו בכל בחינות נפשו דהיינו בהתבוננות שכלו ומחשבתו גם בדיבורו. והיינו, שכאשר יהודי או יהודיה - תמיד ובכל הזדמנות - מפארים ומשבחים את

פרשת

שנא בצדק על כלל ישראל, הלא הוא המומר הירוע מחבר הספר הנורא בשם – 'נתיבות עולם'. והמשיכה לספר לפניו שבימי שחרותו היה אביה מלמד דרדקי בעירה אחת בליטא וממנה היה מתפרנס בדוחק, פתאום התחילו מרגנים עליו שהוא נוהג קלות ראש באיזה עניינים הנוגעים ליהדות, ואף על פי שהיה מלמד בעל כשרון גדול חדלו ההורים ליתן על ידו את ילדיהם, ובשביל כך נשאר מחוסר לחם, ועניות גרמה לו לאחוז מקל נודד בידו והלך לאשר נשאו הרוח. עברו שנים אחדות והמשפחה חדלה לקבל ממנו מכתבים ולא ידעו לאן פנה. הגיעו שמועות שהוא בלונדון וכי הוא נתחבר אל המסיתים והמיר את דתו, והנה כאשר יצאה המפלצת בצורת הספר הנ"ל נתברר לכל שהמלמד הנ"ל הוא הצורר הנבזה. והוסיפה לספר ששנים רבות בעלות זכר אביה על ליבה הייתה נאנחת מעומק ליבה ומשתדלת בכל המאמצים למחקו מזיכרונה.

מכתב לבתו

והנה ביום בהיר אחד הופתעה הבת ממכתב אחד שקבלה, שכשפתחה אותו חשכו עיניה בראותה שהמכתב הזה הוא מאביה המשומד חרפת חייה. בכל זאת הבליגה בכל כוחותיה על הגועל אשר הרגישה בכל נפשה. והנה הוא כותב לה כדברים האלה:

"בתי היקרה, יודע אנכי את ערכי הבזוי ומצבי השפל מאד מאד בעיניך ובעיני כל ישראל. ידעתי את הטאי הנוראים נגד

כך היה שבשנת ת"ר בערך הוציא מומר צורר אחד בלונדון ספר נאצה בשם "נתיבות עולם" בחמשה חלקים, שהיה מלא וגדוש דברי שמד ועלילות נשחתות על התורה שבכתב ושבע"פ, על עם ישראל ועל היהדות בכלל בצורה כ"כ מנוולת ומעוררת בחילה באופן מזעזע מאד, הספר היה נדפס בעברית וגם באנגלית וגרם בשעתו תסיסה גדולה ביחוד בקרב יהודי אנגליה.

מהלך חיי אותו משומד | שכתב את

הספר | ומשפחתו

בימים ההם ישב על כסא הרבנות בעיר הורודנה הגאון רבי בנימין דיסקין (אביו של הגאון רבי יהושע יהודה ליב דיסקין זצ"ל, שאור תורתו האירה באחרית ימיו בירושלים) הרב נהג את רבנותו בכבוד ובעדינות יוצאת מן הכלל. ויהי היום, ומרכבה התקרבה ועמדה ליד בית הרב ומתוכה יצאה אשה כבודה, שעשתה רושם של השיבות. נכנסה ישר אל בית הרב והציגה את עצמה לפני הבר"ץ כי היא איננה בת מדינה זו, וכי היא גרה בפרוסיא ולרגלי ענין נכבד אחד באה לכאן ויש לה דבר נחוץ מאד לדבר עם הרב.

בתחילת דבריה הקדימה, שמקום מגורה כעת הוא בגרמניה וכי היא נמנית על שלומי אמוני ישראל ומתנהגת כתכלית שמירת קדושת היהדות והמוסר הישראלי. ובלחישה מסרה שהיא האשה הנצבת פה היא בתו של אותו האיש שהיה

קריאתה אל הדלת. כשנפגש פנים אל פנים עם בתו וחתנו נפל על צוואריהם ויתחמא כילד בוכה, ידיו ורגליו הזקנות רעדו ודמעות נגרו ארצה והתייפח כתינוק קטן.

והנה נפסקה בכייתו, נעצרה נשימתו ונשאר בלי תנועה והוא נופל מתעלף על הסף בפישוט ידיים ורגלים. כל אנשי הבית מהרו להשיב את רוחו, הקימוהו מעל הארץ, תמכו בידיו מזה ומזה והובילו אותו ישר אל חדר מיוחד אשר הוקצה עבורו, העומד בודד מן הצד, מחשש פן יצא פעם מפתח הבית הוצה ויפליט בפני מי שהוא שלא בכוונה דברים שיהיו בהם לעורר חשש ביחס לעבר המגונה שלו.

ברכה או קללה

והנה באחד הימים, היה זה בחודש אלול, כשהרגיש הזקן שקיצו קרב וימיו ספורים, קרא אל חדרו את בתו ואת חתנו. הם הסתכלו בו זורם דמעות כסה את פניהם. אביהם שכב חיוור בתוך מטה לבנה, כשהמוות מסומן כבר על פניו, בקול חלש ונמוך פתח ואמר, רוצה אני למסור לכם, בתי וחתני היקרים, דבר בתור "צוואת שכיב מרע", שעל ידי זה רוצה אני לקוות שעם כל המשא הכבד של חטאותיי הנוראים ימצא לי בוודאי מליץ יושר בעולם אחרי שתגלו את זה לאחד מצדיקי הדור.

דעו נא יקירי, שמשפחתנו מוצאה מאלטונה, אחת משלושת הערים

ה' ונגד תורתו ועמו אשר הרביתי לפשוע מזה שנים רבות מימי חיי. אבל דעי בתי שסוף סוף אחרי שצללתי בתהום המומאה נעור בי הזיק היהודי שבקרבי ויחל להציקני. ועתה הנני זקן וחולה, שבור גוף ורצוץ נפש, ואינני יודע למי אפנה לעזרה למצוא מחסה בכדי להניח את ראשי. על כן בעת צרתי שמתני אל לבי לפנות אל מדת הרחמים והחמלה, בתי היקרה, שתואילי להלצני ולקבלני אל תוך ביתך ולכלכלני באיזה אופן הרצוי לך בשיבתי השפלה."

תשובת הבת

והוסיפה האישה לומר לרב, כי המכתב הזה הדהים אותה מאד, ולאחר שהתייעצה עם בעלה הסכימו לכתוב לו תשובה בנוסח כזה, "אנו מסכימים שהוא יבוא אלינו בתנאי שבתחילה יראה להעביר מעליו את הצורה המומרית שלו ויתלבש במלבושי יהודים כמנהג המקום עם חתימת זקן ופאות. וגם שלא יהיה לו שום עסק עם אנשים"

ברוך אומר ועושה

כשקבל הזקן את התשובה עשה ככתוב בה עם כל התנאים, ושם לדרך פעמיו. בהופיעו על המפתן פגש תיכף בבעלת הבית, אשה צנועה כשפניה מפיקות לב טוב ורחמן, ברכה לשלום ושאלה על מעוז בתו, היא התאדמה כולה והשיבה לו על ברכתו כלאחר יד, והפתתה את ראשה ממבטי עיניו המלאות בקשת הנינה, ומיהרה אחרי בעלה שמיהר לקול

פרשת

גם הגאון יעב"ץ בעצמו הרים ידיו לשמים ובקול רם בפני כל הקהל הקדוש אמר, מזל טוב מזל טוב! למחברנו היקר הלוחם האמיץ משנה שמחה אני שמח היום, כי ביום הזה יוצא לאור החיבור 'עקיצת עקרב' מעשה ידיו להתפאר, ואני תפלה לאל שבזכות זה יגדל הילד ויהיה ממש ההיפך מאותו האיש [רבי יהונתן אייבשיץ], אשר דברי המחברת הנפלאה ערוכים ומכוונים נגדו, ויהיה לכבוד להוריו וישראל יתפאר בו.

בגמור הרב את דברי ברכתו שניכר היה בה שיצאו מעומקא דליבא, ענה אחריו כל הקהל כאחד, "אמן ואמן!". ומסביב לשלחן ערוך בשעת הסעודה שוחחו בשיחות ממאורע היום מסביב לכתב פלסטר האחרון הנ"ל, ועם גמר הסעודה יצאו ברכודים והסתובבו במחול מתוך התלהבות ושירה, וכן עברה הקבוצה המרקדת על פני החדר ששם הייתה שוכבת אמי היולדת ונשארו עומדים על מקומם למשך רגעים מספר, ואחד מהם היה חוזר בקול גדול על הברכה הנפלאה של רבם לרך הנימול וכולם התריעו אחריו ב'אמן', והיו חוזרים לריקודם ביתר שאת ויתר עז. בקיצור, מעולם לא ראתה אלמונה שמחה כזאת בברית מילה.

מחכה ומצפה ל'ברכה'

מני אז היה האב נפעם מאד בצפייה לקיום ברכתו של הגאון יעב"ץ, ולעתים היה עומד ושואל לעצמו השאית, האומנם הוא יזכה לבן יקיר כזה? האם מחלציו יצא

המאוחדות שהם: אלמונה, המבורג, ונזבק. בימי עלומיו של אבי היה הרב בשלש הקהילות הגאון הנודע רבי יהונתן אייבשיץ, וידוע הוא שהגאון רבי יעקב עמדין, הידוע בשם יעב"ץ, הרעיש את העולם נגדו בחשד שהוא ח"ו מכת משיח השקר שבתי צבי, ויהי כאשר בקש הגאון יעב"ץ מפרנסי העיר שיקבעו את דירתו גם כן בתוך הקהילה אלמונה. השיבו לו מפני הכבוד, שכן הם מסכימים לקבל אותו בתור אחד מתושבי הקהילה שלהם ויחד עם זה רמזו לו בתנאי שיסדר לו מנין לעצמו בבית דירתו. כוונתם הייתה בזה להרחיק מקרים של שערוריות מסיבת המחלוקת בינו לבין המרא דאתרא ר"י אייבשיץ. מובן הדבר שבמניין המיוחד אשר להגאון יעב"ץ היו נקבצים אנשים אשר היו נוטים להתערב במחלוקת ולעורר מדנים ומריבות.

להגאון יעב"ץ היה בית דפוס משלו קבוע באחד מחדרי ביתו. ואבי היה ממתפללי המניין של רבי יעקב עמדין וגם השתמש בכישרונו הספרותי לחבר כתבי פלסטר בהרופים ובגדופים נוראים כלפי האב"ד דמתא הנ"ל [הר"י אייבשיץ]. פעם חיבר אבי מחברת בשם - 'עקיצת עקרב'. וביום אשר נגמרה המחברת הזאת בדפוס חל הברית מילה שלי וכל אנשי שלומו של הרב יעב"ץ ומתפללי המניין אשר לו הביעו לאבי בשמחה את ברכת המזל טוב המכופל שלהם, והוסיפו ואמרו שהם רואים 'סימן טוב' בזה שאני נכנס לבריתו של אברהם אבינו עליו השלום ביום שאבי מוציא לאור את מחברת עקיצת עקרב.

ידה ממנו נדח". "וי' וי'!" שאג פתאום ונלחץ אל משכבו בכוח, ונפשו פרפרה בקרבו בצפור פצועה.

חרדו אליו מיד בתו וחתנו, "מה לך אבינו כי חרדת כה?", "אוי לי מיום הדין, אוי לי מיום התוכחה!" ופניו החווירו חיוורון מוות. ואחר קשתה עליו נשימתו, גוו נתכווץ, פלצות אחותהו והוציא את נשמתו בצעקת "שמע ישראל".

הרב דהורדנה ישב כל אותה העת הארוכה על כסאו מבלי לנוד ושמע בהקשבה גדולה את כל הסיפור המפליא הזה מפי האשה הכבודה בתו של המשומר ה"בעל תשובה" ונתרשם בזה עד מאוד, והוא בקדושתו קיבל עליו לעשות מה שיהיה יכול לעשות לתיקונה של הנשמה המסכנה והעלובה של אביה האומלל¹⁵. האשה יצאה מאת פני הרב בנימוס ובהכנעה רבה ובהחזקת מובה לאין קץ על החסד הגדול אשר עשה עם אביה הנידח.

סוף דבר

הרבנים הדיינים ישבו בחדר החיצון מלאים התפעלות על אשר רבם הצדיק מצא לו לנכון להקשיב בהתעניינות כה מרובה בסיפור ארוך מפי אשה, ושלא כדרכו בקודש. והנה ניגש אליהם הרב ואמר, "אכן אין זה דרכי לשמוע שיחת נשים ובפרט באריכות כ"כ, ברם הסיפור הארוך והמפליא הזה אשר

צדיק כזה אשר יהיה לתפארת בישראל ורבים ייהנו מאורו?

באנחה עמוקה מהולה בבכי גדול המשיך המומר לשעבר את דבריו, הנכס שומעים כבר – בתי וחתני היקרים את הפתרון לכל התהפוכות הנוראות אשר עברו עלי בימי חיי המנוולים? דבר ידוע הוא שהגאון הקדוש יעב"ץ ז"ל היה צדיק אמיתי, וכתוב בהו בצדיקא "ותגזור אומר ויקם לך", ומכיוון שבירכני שאני אהיה ההיפוך הגמור מאותו צדיק יסוד עולם רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל, לכן הייתי כמו אנוס על פי הגזירה העליונה להיות נלכד ברשת שחת אשר הייתי תועה כה במשך ימי חיי. ואע"פ שאינני חושב שההתנצלות הזאת תספיק לי להפטר מן הדין הנורא העתיד לבוא עלי בעולם האמת שהנני הולך שמה, מכל מקום בטוח אני שהקלה גדולה תצמח לי ע"י ההתנצלות הזאת של הגזירה שנתכה עלי ע"י הברכה הנ"ל, שאצלי נהפכה לקללה והחשיכה עלי את כל חיי בעוה"ו ובעוה"ב, ומתי שההתנצלות הזאת תתקבל גם כן על לב גאון וצדיק הדור אקווה שתפילתו לעילוי נשמתו הנדחה תתקבל באופן שלכל הפחות במשך הזמנים אחרי קבלת העונשים והדינים הראויים לבוא עלי, על פי כל מעשי המכוערים והנוראים, יהיה לי בזה איזה תיקון שתתקיים גם בי העלוב והחוטא השפל, אותה ההבטחה שהבטיח הקב"ה גם לפושעי ישראל היותר גרועים "לבל

¹⁵ ראה בעלוננו "על הצדיקים ועל החסידים" – "תרומה תשפ"ב" ודו"ק.

פרשת

בכולם. כי כל הבלבולים שבאים בדעתו על הצדיקים מהמת המחלוקת שביניהם ושאר קשיות שקשה לו עליהם, הכל בא עליו מחמת שפגם בטפי מחו, שמחמת זה רוצים לגרשו מן החיים האמיתיים והנצחיים, שהם הצדיקי אמת והנלווים אליהם. וצריך לחוס על עצמו ולקח לעצמו תוכחה ומוסר מזה בעצמו, שנופלים בלבו קשיות על צדיקי אמת. ועל ידי זה דיקא ישוב אל האמת.

החובה לוותר אחד לשני

כתב הנאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל זיע"א, במכתב שפרסם בשנת תש"ס¹⁷, באתי להביע צערי על מצב אחינו בעניין בין אדם לרעהו כי רבתה מחלוקת לא רק בין אנשים פרטיים, אלא בהרבה מוסדות תורה וחסד, וגודל עון זה מבואר בחז"ל, והעונש גם כן מבואר שהוא חמור מאד, בין בעולם הזה ובין בעולם הבא, ואין צורך להאריך בזה.

והנה כל אחד חושב שלו מגיע והוא צודק, ואינו יכול בשום אופן להקלט במוחו המחשבה שאינו צודק, ואם כן השני רשע ומותר לעשות הכל ואפילו להלשין או לילך לא לדייני ישראל, שהנין כפי דיני התורה, כיון שלהם אין הכח להכריח את זה שכנגדו.

ולדאבוננו ראינו בזמן האחרון שנתרבו כל כך הרבה אלמנות ויתומים, ומי יודע

צריך בלי שום ספק להיות לימוד לדורות לדעת להיזהר מכל מחלוקת וביחוד להתרחק מכל דבר הנוגע לעלבונה של תורה ה"ו".

וכאן סיפר הרב לפני הדיונים שלו את הסיפור על כל פרטיו. וסיים בדברי תוכחה אלו, הנכם רואים בעיניכם את האחרית המרה שהייתה למי שהצטיין בכתיבת כתבי פלסתר בזלזול ת"ח, ואף על פי שהייתה כאן גם כן מחשבה שביסודה היה מונח 'לשם שמים'. אך מכל מקום כל הנוגע בזה לא ינקה כי 'אש היא עד אבדון תאכל' ומי שירא את השם ינצל הימנה, והחומא ילכד בה, ואשרי הצדיקים יראי ה', הזהירים בכבודה של תורה, עליהם נאמר והמשכילים יזהירו ככוכבים לעולם ועד.

הרבנים בגנהום ותלמידיהם בגן עדן

ובקונטרס 'בגבורות' הביא מסורת, שלאחר כמה שנים בא רבי יהונתן אייבשיץ זצוק"ל בחלום לבנו ואמר לו שהוא ורבי יעקב עמדין יושבים יחדיו בגן עדן ונהנים מזיו השכינה כנאה וכיאות לת"ח אך התלמידים שליבו את רוח המחלוקת והשנאה נמצאים בגיהנום ל"ע.

ולפי הנ"ל מובנים ביותר דברי קודשו של רבי נתן שטרנהרץ מברסלב זצוק"ל¹⁶ שצריך לזהר מאד, שלא יבלבל אותו המחלוקת שבין הצדיקים, רק יאמין

¹⁷ הוב"ד ב'נחל איתן' עמ' טו. וב'אורחותיך למדני' עמ' קנב.

¹⁶ בלקוטי עצות, ערך מחלוקת, ע"פ דברי קודשו של מוהר"ן מברסלב.

ליתן פירוד בין הצדיקים ולהתפרד מיוחדו של עולם, חס וחלילה, על ידי פירוד הלבבות ודברי תהפוכות ומלשינות בעוונותינו הרבים, כדי לעכב הגאולה, וכו'. והנה בבקשה מכם, שלא תהיו מכתות החסידים לדבר לשון הרע על איזה כת, חס וחלילה, או איזה מין חסידות, חס מלהזכיר מליך בזה הדרך של הפתאים, וכי זה רצוני, חס וחלילה, להפריד איש מרעהו, חלילה? הלא כל תכלית דרך הבעל שם טוב רק להביא אחרות האמתי להעולם, להיות דבוקים ומקושרים זה לזה. לכן, חס וחלילה מדבר על איזה מין חסידות, כי אפילו רואים שאינם הולכים בדרך הטובה, חס וחלילה, לא יועיל הדיבור ממילא, ולמה, חס וחלילה, לגרום קטרוגים על שונאי ישראל, ורק יש להיות נכנעים תחת כל הצדיקים ומפרסמים שלא לשנוא, חס וחלילה, אפילו אותם השונאים דרכנו, רק אדרבה, לקרבם ולאהוב אותם וללמד זכות עליהם ולבקש רחמים שלא יענשו, חס וחלילה, כי ישראל הקדושים אין כוונתם, חס וחלילה, להרע, חס מלהזכיר, רק היצר מטעה אותם ומסמא לבבם.

עצם אמונת היהודי הוא כבר חשוב בשמים

וממשיך רבי אהרן ראטה וכותב, מה יעשו ישראל הקדושים בדור החשוך והמר האחרון הזה, המלא גילולים מכל צד, מהיכן יקחו וישאבו גודל הקדושה, הלא אם בר ישראל מאמין היום הזה שיש בורא עולם, אז בזה כבר חשוב מאוד בשמים, כאשר מאריך בזה הגאון

אם לא בעוון מחלוקת, ואע"פ שזה שנענש יתכן שלא היה מעורב במחלוקת, מכל מקום הא ידוע שכל ישראל ערבים זה בזה. וכ"ש שלפעמים הוא שומע ונהנה או מקבל הדברים. והנה ידוע שהקב"ה מצטער על אשר אחד עושה רע להשני ובפרט אם זה גורם שהרבה אנשים מעורבים בזה, אין לשער כמה גורמים צער להשם יתברך, ומעורר קטרוג רחמנא ליצלן ומדת הדין תובעת השי"ת ירחם.

וכמדומני העצה היחידה שכל אחד יחשוב בלבו לוותר, כי אם נגיד לבן אדם שאינו צודק, הוא לא ישמע כי הוא משוכנע שהוא צודק מאה אחוז. רק אפשר לומר תוותר אף אם הנך צודק, שכדאי מאד למנוע ריב ומחלוקת. וכל אחד יהוס על נפשו ונפש בני משפחתו ונפשות כלל ישראל, אינני מדבר כבר מעניין צער השכינה כביכול, כשאין שלום בין ישראל אשר זה גרוע יותר מהכל.

אמנם יש חולה גרועה אשר אנשים משלים עצמם ומרמים עצמם שעושים לשם שמים ואיני יכול לוותר כלום, ולאדם כזה אין שום עצה רק שיעמיק ללמד עצמו עד שיבין האמת וישוב אל ה' וירחמנו.

רק יש להיות נכנעים תחת כל הצדיקים

וראה דברי קודשו של הגאון הקדוש רבי אהרן ראטה וצוק"ל זי"ע, בעל ה'שומר אמונים', בצוואתו (דף יב) שכתב, והנה עכשיו קרוב להתגלות משיח צדקנו במהרה בימינו אמן, כל כוחו של היצר

פרשת

זי"ע והבעל שם טוב הקדוש זי"ע] אחר שבררתם לעצמכם דרך עקלתון ואוליתון בתר איפכא ותהפוכות ממש מן הדרך אשר הדריכוני רבותינו הקדושים, אשר ראשית והתחלת עבודת ה' האמתית היא היות מתלמידיו של אברהם אבינו עליו השלום: רוח נמוכה ונפש שפלה בפני כל אדם ממש, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, שמשים עצמו כשירים ממש באמת לאמתו וכי'.

ומבלעדי זה לא ירים איש את ידו ורגלו לפתוח פה ולשון מדברת גדולות ה' ורוממותו בגרונו באמת, כל אחד בדמיונות כוזבות, כדכתיב "ממעמקים קראתיך ה'" [רוצה לומר דמי שאין לו רוח נמוכה ובדעתו הוא מבזה אנשים שאינם מעדתו, אין לו להתעסק בפנימיות התורה ולדבר בגדולת ה', משום דכל השגותיו הרמות לא תהיינה אלא דמיונות שוא].

ובסוף דבריו כתב, וכל אשר לא ישמע לדברי אלה, עלי להרחיקו מעלי בכל יראה וימצא בגבולנו עד שב ורפא לו. ועל זה באתי לבקש ולהגן מאוד ברחמים רבים, כי זה כל עכוב הנאולה בפרוד הלבבות ומלשינות וכי'.

לסיכום

ובאמת כל בר דעת, שהוא בעל אמונה פשוטה בהשי"ת ימצא כי כל הכתוב עד עתה הם האמת לאמיתה, וכל דמיונות המחלוקת 'לשם שמים' [בפרט בימינו] הם הבל ורעות רות. והבוחר יבחר אם להיות ירא שמים בעל אמונה, או מדומיין החולק 'לשם שמים'. – ובחרת בחיים.

הקדוש מקרנא זי"ל בספרו "נתיב מצוותיך" (שביל אמונה ו' אות י"ד), וכל שכן אם עוסק עוד בתורת ה' או במצוותיו. לכן, הגם אם נראה שעשה איזה עבירה באילו הדיבורים שדבר עליך, אין לפוסלו, חס וחלילה, בשביל זה, כי ישראל הקדושים מלאים קדושה ומצוות מכל צד ממש, ולכן כל מגמתנו יהא רק לאהוב לכל בר ישראל ולקרב את כל אלו הבאים אלינו.

דרכם האמתית של תלמידי הבעש"ט

והטועה לחשוב שהבעל שם טוב הוריד את תורת החסידות לעולם על מנת לעשות מחלוקות בין יהודים (שכל אחד יטען 'דרכי היא דרך האמת, וכל השאר פסולים] טועה טעות גדולה ומרה וכפי שכותב בעל התניא זי"ע"א בספר מאה שערים [שהם אגרות קודש מהגאון הקדוש רבנו שניאור זלמן מלאדי זצ"ל זי"ע] אגרת ב', וזה לשונו:

הנה לא טובה השמועה אשר שמעה אוני, קול ענות אנכי שומע מצעירי הצאן אשר השמיעו במרום קולם ויקומו לצחק, ושתו בשמים פיהם ולשונם תיהלך בארץ לשפוף בוז וקלון על כל תופשי התורה, ויודעים ולא יודעים אשר אינם מהאנשים השלמים איתנו, לאמור כי העדה שלנו לבדה קדושה. חס וחלילה הם מלהזכיר, כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה', ומדוע תתנשאו על קהל ה'?! ופליאה נשגבה בעיני על העולה על רוחכם להיות מאנשי ותלמידי תלמידי רבותינו הקדושים. נכוונתו למגיד הקדוש ממעוריש

"משנכנס אדר מרבין בשמחה" (תענית כט.)

ובהכנה אמתית לפורים...

עם הספר "אורה ושמחה" - במבצע מיוחד לזכוי הרבים

15 ש"ח
בלבד

ספר מיוחד במינו מבית "יוסף אהבה" להכנה לקראת ימי הפורים הבעל"ט ולשימוש בתוך הימים הקדושים. הכולל הקדמות יקרות, תפילות, מדרשים, חידושים נדירים, מגילת אסתר, מדרש מחודש על המגילה ועוד...

להשיג בחנות "ברכת הקודש" (פסגת זאב) ובנקודות ההפצה בירושלים והסביבה:

רמות: 0523224372 פסגת זאב: 0529569828 גילה: 0522994729 בית שמש: 0523224372

ובכל הארץ – לכמויות - 0548443818

במחיר (פחות מעלות ההדפסה) של 15 ש. / 20 ש. עם משלוח. / 7 ספרים ב100 ש.

מהרו לרכוש – נותרו בודדים

כל הזכויות שמורות להשם יתברך
מותר ומצוה להעתיק (כמתכונתו) לעלם ולהפיצו ברבים.
לתרומות והקדשות – 054-8443818

“לעזרת ה' בגבורים” – הציבור הקדוש [בפרט אוהבי, ומעריכי העדיקים] נקרא
להרים תרומתו (כל תרומה שתקבל בברכה) להמשיך פעילות העלון – לשומעים
ניעם ועליהם תבוא ברכת טוב. ניתן ב"ביט" לפרטים – 0529569828

השיעור השבועי מתקיים בע"ה בכל יום שני בשעה 20:30 בבית הכנסת
“מזל אריה” רחוב מזל אריה, פסגת זאב ירושלים.

בס"ד נפתח בית מדרש ללימוד הלכות שבת בעיון בימי ראשון ורביעי
19:30 – 21:30 בבית הכנסת “מזל אריה”

העלון מופץ חינם לזיכוי הרבים
ניתן להשיגו כל שבוע החל מיום שלישי בחנות “ברכת הקודש”
רחוב משה דיין 107, פסגת זאב ירושלים.

כמו כן ניתן להשיג בחנות את ספרי המכון:

בס"ד

ברכת הקודש

תשמיו קדושה	ספרים	טליות	ציציות
ספרי קודש	כלי נסף	מזוזות	תפילין

רח משה דיין 107 - פסגת זאב, ירושלים
טל: 077-4248262

“ברכת ה'” אוצילופדיית ברכות צבשנית, כלי ברכות, מחה וערבית ועוד (נויל כס)	“המשביר” קשריו של האדם הגדול בענקים עם נדוני ישראל	“אוהב ישראל החדש” סגולת אוהב ישראל כסוד מרשית השבט והמושרים

לקבלת העלון בכל שבוע whatsapp שלח למספר 0529569828 וכתוב “צרף אותי”
לקבלת העלון. כמו"כ ניתן לקבל את העלון במייל – eliezergg626@gmail.com